

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فایل نوشتاری دوره آموزش عمومی امر به معروف و نهی از منکر

”انسان مصلح“ استاد علی تقوی

جلسه دوازدهم: موانع اجرا

در این جلسه ان شاءالله بنا داریم به موانع اجرا و احیای امر به معروف و نهی از منکر اشاره کنیم

عوامل بسیاری دست به دست هم میدهند تا مردم جامعه ی ما،

امر به معروف و نهی از منکر رو انجام ندهند

و نسبت به منکرات بی تفاوت باشند

ما چندتا از مهمترین این موانع رو میخوایم خدمت شما عرض کنیم

اولین و مهمترین مانعی که سر راه انجام امر به معروف و نهی از منکر هست عزیزان،

متاسفانه باید خدمت شما عرض کنم که:

۱. آموزش هایی هست که در این راستا داده شده!

دقت بفرمایید

یک سری از کتاب هایی که در رابطه با امر به معروف و نهی از منکر نوشته شده،

مانع از انجام امر به معروف و نهی از منکره!

یک سری از همایش ها، یک سری از سخنرانی ها،

یک سری از آموزش های امر به معروف و نهی از منکر که در کشور ما برگزار شده،

این ها دقیقاً خودش مانع اجرای امر به معروف و نهی از منکر توسط مومنینه!

خواهش میکنم خوب دقت کنید، نکته درخور توجه هست:

آموزش های غلط منظور ماست

* آموزش هایی که خودش اشتباه هست و در مخاطب جهل مُرکّب رو تقویت می کنه*

جهل مُرکّب اولین مانع از موانع اجرای امر به معروف و نهی از منکر و مهمتریشه!

یعنی چی؟

یعنی اینکه به عنوان مثال:

یک کسی یک کتابی می نویسه درباره امر به معروف و نهی از منکر
خیلی هم زیبا اهمیت امر به معروف، ضرورت امر به معروف، بحث می کنه،
خیلی دقیق احادیث و آیات و این ها میگه

اما

در همون کتابش چهار، پنج تا نکته ی کلیدی رو غلط و اشتباه
و خلاف حرف مراجع تقلید برای مخاطبش القا می کنه!
یا در سخنرانش یا در آموزه هاش

*مثلاً میگه که آقا هر جا امر به معروف خطر داشت، شما امر به معروف نکنید!

دیگه استثناءشو نمیگه، که بحث مفسده و خطر اَهم و مُهم باید بشه؛

جایی که منکر، منکر اَهمی باشه باید تذکر داده بشه و لَوْ بَلَّغَ مَا بَلَّغَ

*یا مثلاً بعضی بحث می کنند، خیلی کتابا دیدم متأسفانه اینطور می نویسن که:

یکی از شرایط وجوب امر به معروف، "اثر" است!

در حالیکه "اثر" شرط نیست!

مراجع تقلید می فرمایند "احتمال اثر"، و لَوْ اینکه احتمال، احتمال کمی باشه!

نه اثر قطعی و تام و اصلاح در لحظه ی گناهکار!

لذا عزیزان از این دست متاسفانه غلط های مُصطَلَح

در آموزش امر به معروف و نهی از منکر خیلی زیاده!

می خوام خدمتون رُگ و پوست کنده عرض کنم، خیلی راحت و صریح عرض کنم:

اولین و مهمترین مانع اجرای امر به معروف و نهی از منکر،

خودِ بعضی از کسانی هستند که امر به معروف و نهی از منکر رو آموزش میدن

و تو کتاباشون می نویسن!

خودش جهلِ مُرکَّب داره، نمی داند که نمی داند!

این جهل رو به مخاطبش هم القا می کنه

طرف کتابو میخونه و بعد میگه که **خُب الحمد لله ما امر به معروف رو یاد گرفتیم**

امر به معروف چیه؟

همون واجِبِس که شرطش تأثیره، هیچ جا هم که تأثیر نداره پس به ما واجب نیست دیگه

و امثال این مسائل

البته این رو ما در یک جزوه ای آوردیم در یک کتابی به عنوان:

"غلط های مُصطَلَح در آموزش امر به معروف و نهی از منکر"

و ان شاءالله در فصل های بعدی انسان مصلح اگر عمر و توفیق باشه

این مبحث رو به طور کامل بحث خواهیم کرد

دومین مانع از موانع اجرای امر به معروف و نهی از منکر این است که:

۲. خیلی از مردم روش های تذکر دادن رو بلد نیستن

شیوه ها و تکنیک ها و مهارت های انجام امر به معروف رو نمی دونن

که همون بحثی که ما در دوره های قبلی خدمت شما عرض کردیم

سی و چندتا از روش های تذکر دادن رو:

روش اشاره، روش نامه نگاری، روش پیامک، روش با واسطه و انواع روش ها

اینا رو خیلی از مردم نمی دونن لذا تذکر نمیدن

سومین مانع در انجام امر به معروف و نهی از منکر:

۳. ضعف در حمایت هاست عزیزان!

طَرَفِ یِه تَذْکَرِ مِیْدِه دَر جَمْعِ فَاْمِیْل،

خانواده بجای اینکه از او حمایت کنن از گناهکار حمایت میکنن!

یا در جمع دوستان، در جمع همکاران، در خیابان، در اماکن تجاری، تذکری رو به کسی میدن،

حُضَّارِ بِه جَای اَیْنِکِه اَز او دَفَاعِ کُننْد و حَمَایِتِ کُننْد دَر صَحْنِه و دَر لَحْظَه،

اَز گَناهِکَار بَعْضاً حَمَایِتِ مِیْکُنن!

این ضعف در حمایت ها باعث میشه که سرخورده بشن افراد،

کمتر امر به معروف و نهی از منکر کنند

عامل چهارم این است که:

۴. مردم بعضی میترسند

بعضی خجالت میکشند از امر به معروف کردن

بعضی رو در بایستی می کنند

مقام معظم رهبری می فرمایند که:

یک عده بر اثر ترس، یک عده بر اثر خجالت، یک عده بخاطر ضعف نفس،

امر به معروف و نهی از منکر نمی کنند

عزیزان، ترسیم از انجام امر به معروف

امیرالمومنین در نهج البلاغه می فرماید:

امر به معروف و نهی از منکر دو خلق از مخلوقات خدا هستند که

لَا يَنْقُصَانِ مِنْ رِزْقٍ وَ لَا يَقْرَبَانِ مِنْ أَجَلٍ،

نه رزق و روزی کسی رو کم میکنند، نه مرگ کسی رو نزدیک میکنند

امر به معروف و نهی از منکر جزء باقیات و صالحاتیست که

تازه بر رزق و عمر انسان مسلمان می افزاید

لذا نگران این نباشیم که حالا به وقت امر به معروف کنیم به ضربه ای به ما وارد بشه،

به کاستی ای در عمر ما، نقصانی در رزق ما رُخ بده،

نه! بلا و ابتلاء اونچه که باید برسه خواهد رسید

اون لحظه ای که انسان باید از دنیا بره از دنیا خواهد رفت

حالا یا با فیض شهادت، یا با تصادف و سگته و بیماری و أمثالهم

لذا نترسیم از انجام امر به معروف

خجالت نکشیم، بعضیا فرق بین حیا و خجالت رو نمی دونن

*بینید حیا یک مفهوم مورد ستایش در اسلام هست، یک پدیده ی خوب هست

هر کسی حیا داشته باشه دینش کاملتر هست

*اما خجالت و رودربایستی و تعارف و این ها، نه! این مذمومه!

شما جایی که حق رو باید بگی از گفتنش نباید خجالت بکشی، این میشه ناحق کردن حق!

و ضعف نفس، یک عده بخاطر ضعف نفس و در واقع حالا برخیش به اعتماد بنفس شون برمیگرده،

برخیش به درون و باطن خودشون برمیگرده، نمی تونن امر به معروف و نهی از منکر بکنن،

از این ها باید زود عبور کرد عزیزان، از این مرحله ها باید گذشت!

روی ترسمون، روی خجالت و ضعفِ نفسمون پا بذاریم

و حرف حق رو اونجایی که شرایطش هست و باید بگیم، بگیم

عامل دیگری که مانع انجام امر به معروف و نهی از منکر هست:

۵. شبّهات دینی هست نسبت به امر به معروف و نهی از منکر

خیلی از مردم به شبّهات ساده ای دارن نسبت به امر به معروف

مثلاً میگن آقا قرآن فرموده "لکم دینکم ولی دینی"

دین اینا برا خودشون، دین شما هم برا خودتون چیکار داریم ما به دیگران امر و نهی کنیم!

حُب این شبهه به جواب ساده داره، جوابش این هست که:

این آیه مال تعامل اسلام و کفر است " قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ است"

این داره میگه شما وظیفه ندارید همه ی کفّار رو حتماً به زور مسلمون کنید!

نه، دین مسیحی ها مال خودشون، دین شما هم برای خودتون

باهاشون تعامل کنید، تبادل کنید، خرید و فروش کنید

این به این معنا نیست که در دایره ی جامعه ی اسلامی هم هر کی هر کاری خواست بکنه!

لّهو دینه و لکم دینکم! نه! این دیگه اینجا صدق نمیکنه

شبّهاتی از این دست که بسیار جواب های ساده ای داره نسبت به امر به معروف و نهی از منکر وارد

می کنند و مومنین خیلشون جواب این ها رو نمی دونند

امید داریم ان شاءالله توفیق باشه، عمری باشه در فصل های بعدی مجموعه آموزشی انسان مصلح

برخی از این شبّهات مهم رو ببینیم و جواب هاشو خیلی ساده خدمت شما عرض کنیم

مانع دیگر این هست که عزیزان، خیلی از مومنین:

۶. برکات انجام امر به معروف رو نمی دونن

که چه برکاتی داره تذکر دادن و امر به معروف کردن در دنیا و آخرتشون

از اون طرف عواقب ترک امر به معروف و نهی از منکر رو خیلیا نمی دونن

که اگر این واجب رو انجام ندن در دنیا چه خسارت هایی بهشون وارد میشه

در آخرت چه خسارت ها و زیان هایی بهشون وارد میشه

این ها رو هم انشاءالله در جای خودش مُفَصَّل طبق آیات و روایات خدمت شما عرض خواهیم کرد

و آخرین مانع از موانع مهم امر به معروف و نهی از منکر:

۷. موضع گیری های گناهکار بعد از تذکر هست

ببینید، شما یک تذکری میدید،

طَرَف برمیگرده یه جمله ای به شما میگه،

یه تندی ای به شما میکنه،

یه جوابی به تذکر شما میده

گاهی وقتا ما دیدیم که مومنین وقتی جواب او رو میشنوند با شنیدن اون جواب مایوس میشن

مثلاً طرف برمیگرده میگه:

آقا شما چیکار داری؟ مملکت صاحب داره

یا مثلاً میگه تو برو خودتو درست کن، مثلاً!

تو تجسس نکن!

تو نگاه نکن! یا از این جملات

برید گنده تر از ما رو درست کنید!

خلافکارتر از ما رو درست کنید!

نمی دونم افتضاح تر از ما رو تذکر بدید، به ما چیکار دارید؟

این جواب هایی که گاهی کناهاکارا میدن،

باعث میشه مومنین از تذکر لسانی متاسفانه عقب نشینی کنن

و به قول خودمون دیگه تعطیل کنن تذکر لسانی رو!

برخی از این جواب ها و پاسخ هایی که ما می تونیم به اون ها در جواب بدیم رو هم ان شاءالله

خدمت شما عرض خواهیم کرد

وقتی شما تذکر میدید معمولاً عکس العمل شخص مخاطب شما از ۳ حالت خارج نیست:

حالت اول:

این است که او از شما بپذیره و با یه لفظ مثلاً عذر خواهی یا یک لفظ چشم و اُمثالهم

ترتیب اثر بده در اصلاح خودش

حالت دوم:

این است که بعد از شنیدن تذکر شما اون شخص سکوت کنه

این سکوت نشان دهنده ی این است که او حرف شما رو پذیرفته

یا لاقلاً داره به حرف شما فکر میکنه

این هم خوبه برای ما، بخشی از مقصود حاصل شده

یا حالت سوم:

پیش میاد که ممکنه شخص برگرده به شما یه جوابی بده،

یعنی تذکر شما رو نپذیره، به فکر هم و سکوت هم فرو نره، برگرده یه تندی ای به شما کنه،

یه جوابی بگه، یه جمله ای به شما به عنوان جمله ی مُعترضه خطاب کنه

ما می خوایم برخی از این جملات مُعترضه ای که گناهکاران و مخاطبان شما

در جواب تذکر شما به شما میگویند رو عرض کنیم

یکی از جواب هایی که ممکن است در پاسخ تذکر شما بگن:

بحث آزادی هست

طرف در بیاد بگه آقا آزادم، انسان آزاد آفریده شده!

من آزادم هر طور دلم میخواد بپوشم، هر رفتاری دلم میخواد داشته باشم!

لطفاً این ها رو بی جواب نذارید عزیزان، شما هم در پاسخ به او می تونید بگید که:

من هم آزادم که به شما یک تذکر بدم!

یا بگید که این گناه شما داره به آزادی دیگران آسیب میرسونه!

یا جواب دومی که ممکن است گاهی به شما بگن این است که میگن:

آقا به شما مربوط نیست!

به تو چه ربطی داره من چکار میخوام بکنم؟ ربطی به شما نداره

اینجا سریع شما می تونید او رو به خدا وصل کنید، پاسختون رو به خدا ارجاع بدید

او احساس میکنه داره با شما مخالفت میکنه شما بهش بفرمایید که آقا داری با خدا مخالفت میکنی

جواب چیه؟ وقتی او میگه به تو مربوط نیست! شما میگید:

به خدا که مربوطه! یا من دستور خدا رو بیان کردم

یا مثلاً وقتی میگه به تو مربوط نیست، به شما ربطی نداره، می تونید بگید:

آقا نفرمایید، خانم، بزرگوار، اینجا به همه مربوطه، محیط محیط اجتماع هست و به همه مرتبطه!

بعضیا در میان میگویند آقا ببخشید شما چیکاره هستید؟

شما ماموری مگه؟ چیکاره هستی شما؟

اینجا خیلی خیلی مهمه که ما خودمون رو، مردم جلوه بدیم، واقعاً هم مردم هستیم

در بیاید به او بگید که:

منم یکی مثل شما هستم، من شهروندِ شمام، من هم وطن شما هستم

من یک دانشجو، یک رهگذر مثل شما هستم

اینکه او، شما رو نزدیک به خودش و همجنس به خودش بیندازه،

خیلی موثره در افزایش اثر تذکر شما

مورد چهارم از مواردی که به ما گاهی جواب میدن این هست که میگویند:

آقا مزاحم نشو، خانم بیا برو بابا مزاحم نشو، برو!

جواب اینه که:

آقا شما با گناهتون مزاحم جامعه شدید!

من خیرخواهی کردم، خیرخواهی مگه مزاحمه؟

اونایی که شما رو به این گناه دعوت کردند مزاحم شما و مزاحم دیگران شدند

بعضیا می‌گن:

آقا بیا برو به کار خودت برس بابا

برو سرت تو کار خودت باشه، به کار ما چیکار داری؟

جوابش این هست که:

شما گناहतون نمیذاره ما به کار خودمون برسیم!

یا می تونید بگید:

الآن مهمترین کار من همینه!

طرف میگه برو به کار خودت برس، می‌گید الآن مهمترین کار من همینه! واقعاً هم همینه دیگه!

انجام واجب فوری ای که اون لحظه به شما واجب شده مهمترین کار شماست

پاسخ ششمی که در موضعگیری ها هست و گاهی وقتا به شما می‌گن،

این شبیه به موارد قبل است طرف به شما میگه که:

آقا به خودم مربوط میشه!

این قضیه، این لباس، این رفتار، این اسراف، این عملکرد، حالا مثلاً این گناه به قول ما،

این به خودم مربوط میشه!

جوابش اینه که:

نه آقا نفرمایید، اینجا دیگرانی هم هستند که شاهد و ناظر رفتار شما هستن، محیط محیط

اجتماعیه و به همه مربوط میشه

بعضیا در میان به شما جواب دیگری می‌گن، مثلاً میگه:

آقا لازم نکرده ما رو امر به معروف کنید!

یک کسی به من گفت آقا نمی‌خواد ما رو نهی از منکر کنید، لازم نکرده

جوابش این هست که:

چرا، خدا گفته لازمه

بعضیا می‌گن:

آقا مملکت صاحب داره، بیا برو بابا ردّ کارت!

مملکت صاحب داره چی میگی تو؟

منظورش اینه که قانون باید بیاد به ما تذکر بده یا مثلاً نیروی انتظامی بیاد به ما تذکر بده

مملکت صاحب داره

میگیم:

بله منم حرف صاحب مملکت رو گفتم

صاحب مملکت گفته این کار شما خلافه

صاحب مملکت گفته که من به شما پیام تذکر بدم و امثال این مسائل

یعنی راهِ درُرو رو برای فرد ببندیم، نتونه با این عذر و بهانه ها کار غلط خودشو توجیه کنه!

یا بعضیا در مسائل اجتماعی میگن که:

آقا این گناه من یه مسئله ی شخصیه

حالا اونا که گناه نمی دونن این کارشونو،

میگه این رفتار من یه مسئله ی شخصیه ارتباطی به دیگران نداره

سریع بحث کنیم، جواب بدیم بگیم:

نه، اینجا محیط محیط عمومی

اصلاً گناهتون شخصی هم که باشه، گناه شخصی هم مخالفت با خداست و باید ترک بشه

بعضیا خیلی با روی زیاد و با حاضر جوابیه زیاد در میان میگن که:

آقا ما دوست داریم اصن، اصن دلم میخواد این کارو بکنم

دوست دارم این رفتارو داشته باشم

یک کلمه پاسخش اینه که:

خدا دوست نداره

یک نکته ای هم البته هست عزیزان، قبل از اینکه من بقیه ی این عکس العمل ها رو خدمتون بگم:

حتماً به ما واجب نیست که در بیایم جوابِ جوابِ او رو بگیما!

وقتی گفت دلت پاک باشه یا ملکت صاحب داره یا به تو ربطی نداره

حتماً نمی خواد ما برگردیم جواب بهش بدیم

نه، ما واجبمون همون تذکر اولیه بود که بهش گفتیم!

اما از یه جهت بهتره که این گستاخی و تندیِ او رو بی پاسخ نگذاریم،

ما هم یکی از این جواب های نرم رو بهش بگیم؛

از این حیث که فکر نکنه با تندیِ او ما دیگه عقب نشینی کردیم

و دیگه ترسیدیم و غلاف کردیم به قول خودمون

نه، وقتی او میگه مملکت صاحب داره ما هم

*** یک کلمه باز با ادب، با احترام،**

*** در حال حرکت، در حال عبور،**

این جوابِ دوم رو میگیریم و عرض می کنیم و رد میشیم

دیگه نه اینکه وایسیم جدل کنیم، درگیری بشه، بحث بشه

نه! یک کلمه با زبانِ خوش دوباره،

*** بلکه با لحنی نرم تر از لحنِ تذکرمون،***

این جوابا رو بهش بگیم و رد بشیم بریم

مورد یازدهم از مواردی که گاهی میگویند و خیلی شنیده میشه، طرف در میاد میگه:

آقا قلبت پاک باشه، آدم باید دلش پاک باشه!

دیگه چیکار داری به این رفتار ما، به این حرکت، به این پوشی ما و...

دلمون پاک...، ما دلمون پاکه! ما قلبمون...

جواب اینه که:

از دل پاک باید عمل پاک هم بریاد

جواب دیگر این است که:

بله می دونم بزرگوار شما دلتون پاکه اما این گناه دل پاکتون رو آلوده میکنه!

یا جواب دیگری که میشه داد اینه که:

از کوزه همان برون تراود که در اوست

مورد دیگر، مورد دوازدهمی که در پاسخ به تذکر شما میگویند بعضیا خیلی صریح میگویند:

آقا ما نیازه به نصیحت نداریم، نمیخواد ما رو نصیحت کنی

جواب اینه:

عزیزم هر کی اشتباه میکنه نیاز به نصیحت داره، هممون نیاز به نصیحت داریم

بعضیا به شما میگویند که:

آقا اینقدر بدتر از ما هست، اینقدر خلافتکارتر از ما هست

مثلاً داره اسراف میکنه یا دروغی میگه یا عمل نامناسبی که انجام میده،

میگه در اون عمل من بدتر از منم هستن

مثلاً بدحجابه میگه اینقدر بدحجاب تر از ما هستن

جواب این است که:

گناه دیگران مجوزّه گناه شما نمیشه

شما خودتونو با بهتر از خودتون باید مقایسه کنید نه با بدتر از خودتون!

اون ها هم اشتباه میکنن، به اون ها هم باید تذکر بدیم

به هر حال راه فرافکنی رو برای این عزیزان ببندیم

بعضیا میگویند:

آقا تَعَصَّب نداشتی باش!

شما چقدر مَتَعَصَّب هستی، چقدر اِفْرَاطی هستی!

چقدر شما گیر میدید، تُندرو هستید!

میگویم:

این تَعَصَّب نیست، این غیرته، این اطاعتِ حرف خداست

چرا نسبت به حرف خدا غیرت نداشته باشم

بعضیا ابرازِ ناامیدی و یاس میکنند عزیزان

طرف درمیاد میگه:

بابا از ما دیگه گذشته

من ۴۰ ساله که به این گناه گرفتارم!

من ۲۰ ساله که این واجبو ترک کردم

شما حالا اومدی به من امر به معروف و نهی از منکر میکنی!

آب از سر من گذشته دیگه، وضع من از این حرفا وخیم تره!

اینو امیدوارش میکنیم

میگیم آقا ماهی رو هر وقت از آب بگیري تازس

هیچ وقت برای خوب شدن دیر نیست

هنوز امکان بازگشت هست، امکان توبه هست، برگرد!

با این صحبت ها او رو امیدوار میکنه

در بعضی از منکرات، مثلاً بدحجابی و این ها، یک عده در میان به شما میگویند که:

آقا تو نگاه نکن! تو هیز نباش! تو چشمت رو درویش کن!

از این جواب های نامودبانه

پاسخش این است که:

خانم محترم من اگر میخواستم نگاه کنم که تذکر نمیدادم

یا می تونیم بگیریم من نگاهم افتاد، دیگران چی؟

چشم، من نگاه نمی کنم، مردم چی؟

ببینید اینا در میان میگن تو نگاه نکن میخواد بگه:

یعنی من هر جور دوست دارم میام، تو چشمتو ببند!

نه این جواب صحیح نیست و باید پاسخش داد

بعضیا میگن:

آقا خدا زیبایی ها رو دوست داره، باید زیبایی ها رو دید!

با این توجیه میخوان مثلاً بدحجابی و بی حجابی کنن

میگیم:

گناه عین زشتیه!

کی گفته این گناه زیبائیه!

کی گفته این کار شما زیباست؟

یه سری در میان می‌گن که:

آقا اصن کسی ما رو نگاه نمیکنه

(اینا که عرض کردم تو بد پوششی یه ها)

کسی به ما نگاه نمیکنه! شما چیکار دارید؟

کسی هم نگاه نکنه این کار شما خلافه

اصن هیچکس شما رو نگاه نکنه

(این برای مورد قبلی هم به درد میخوره وقتی میگه تو نگاه نکن،

می‌تونیم بگیم هیچ کس هم نگاه نکنه کار شما خلافه، کار شما گناهه)

یه عده می‌گن:

آقا ما دیگه عادت کردیم، ترک عادت به موجب مَرَض است!

پاسخ:

این عادت غلط شما توجیه خوبی برای آلودگی جامعه نیست

عزیزان یک نکته ای باز عرض کنم: این جواب هایی که ما می‌گیم وَحی مَنزَل نیست!

اینا رو یه عده پژوهشگر، یک عده طلبه نشستن فکر کردن، بر ایند ذهنیشون شده این پاسخ ها

شما می‌تونید خودتون فکر کنید پاسخ های بهتر از این و کامل تر از اینم پیدا کنید

عادت غلط شما توجیه خوبی برای گناه نیست!

بخاطر عادت شما باید جامعه آلوده بشه؟؟؟

بعضی ها مسئولین رو به رُخ شما می‌کشن

میگن که مثلاً یه مسئولِ خاطی، یه مسئولِ مجرّمی رو، میگن:

آقا برید این مسئولاتونو درست کنید

برید مثلاً فلان دزدا رو بگیرید!

برید اون آقا زاده ی مُتخلف رو، اون قاچاقچی رو، اون گناه بزرگ، اون اختلاسو برید بگیرید!

و میبینیم که بعضی از مومنین وقتی این جواب رو از خطاکار میشنون، عقب نشینی میکنن،

میگن آخ آخ راست میگه دیگه باید بریم اختلاسو رو بگیریم، دیگه تذکر به اینا ندیم

جواب داره، جوابش این هست که:

آقا جان اون شخصِ اختلاسگر یا قاچاقچی یا اون دزد بزرگ یا نمی دونم اون مسئولِ خاطی،

این ها هم بالاخره از یه ابتدایِ کاری شروع کردن!

اینها هم تخم مرغ دزدی بودن که نهی نشدن الان شدن شتر دزد!

پس به اینا جواب بدیم بگیم:

بله حرف شما درسته، بله جلوی اون قاچاقچی یا اون مسئولِ مُتخلف یا اون اختلاسگرم باید گرفت،

اما الان شما داری گناه میکنی، الان من دارم اشتباه شما رو می بینم، فرافکنی نکن!

هم به او تذکر میدم، هم به شما باید تذکر بدم

بعضیا جواب دیگری میدن، مورد بیست و یکم، عجیبه من واقعاً اظهار تعجب میکنم

بعضیا مسلمان هستن ولی برای اینکه از امر به معروف شما فرار کنن میگوین که:

من اصن مسلمون نیستم

اصن فرض کن من به اسلام اعتقاد ندارم

جواب این است که:

اعتقاد به اسلام نداشته باشی، قانون کشور رو باید رعایت کنی!

یا می تونیم بگیم مسلمون نیستی، حساب و کتاب شب اول قبر که داری!

بعضیا به جواب دیگه ای میدن میگوین که:

آقا اصن من پدرم دوست داره من اینطوری بیام!

من شوهر شم اصن آقا، من شوهر این خانم چیکار داری شما؟

من دوست دارم این اینطوری تردد کنه، این بد پوشی کنه در جامعه مثلاً!

(حالا چرا ما بد پوشی رو بیشتر مثال میزنیم؟)

چون بیشتر مبتلا به و مردم مورد سوالشون هست معمولاً)

آقا من دوست دارم ایشون اینطوری بی حجابی کنه!

جواب اینه که:

شما هم اشتباه میکنی بزرگوار! شما هم کارت غلطه!

شما هم بیشتر فکر کن، بخاطر رضایت شما ایشون نباید رضایت خدا رو زیر پا بگذاره!

اولویت ها رو براشون تبیین کنیم

بعضیا میگن:

آقا اصن تو چیکار داری من جهنم خودمو میرم تو هم بهشت خودتو برو!

پاسخ:

من تا تذکر ندم شریک گناه شمام، منم میرم جهنم

من برای اینکه برم بهشت باید واجب امر به معروف و نهی از منکر و انجام بدم

پس من جهنم خودمو میرم، تو بهشت خودت، این حرفا صحیح نیست

بعضیا میگن که:

آقا مکه ما به نماز خوندن شما گیر میدیم، مکه ما میگیرم چرا نماز می خونید؟

مکه ما میگیرم چرا روزه میگیرید؟

چرا حجاب سر می کنید؟

ما مکه به شما گیر میدیم که شماها به ما گیر میدید؟!

اسراف نکن، دروغ نگو، فلان کارو نکن، حجاب رعایت کن!

پاسخش این است که:

عزیزم ما سلیقمونو که به شما تحمیل نمی کنیم ما داریم حرف خدا رو میزنیم

خدا گفته اسراف نکن

خدا گفته من نماز بخونم

دقت کنید طرف داره میگه مگه:

من سلیقمو به تو تحمیل میکنم که تو سلیقتو به من تحمیل میکنی؟

این، ملاک معروف و منکر رو اشتباه گرفته!

فکر میکنه ما داریم اعمال سلیقه می کنیم

باید بهش بفهمونیم که نه! ما داریم حرف خدا رو میزنیم،

خدا گفته این کار غلطه، من حرف خدا رو زدم

درست شد؟

بعضیا میگن:

آقا حالا همه ی مشکلات مملکت درست شده؟

الآن همه ی مردم کاراشون درست شده؟ همین یه ذره گناه ما مونده؟ همین یه خطای اشتباه

کوچیک ما مونده؟

جواب: فرافکنیه باز، پاسخ این هست که:

آقا همه ی گناها رو باید تذکر داد

این اشتباه کوچیکم جلوشو نگیریم میشه یه اشتباه بزرگ!

ما همه ی خطاها رو تذکر میدیم! بله همه چی درست نشده، بالاخره از یه جا باید شروع کرد دیگه

شما هم یه خطایی داری انجام میدی

بعضیا هم هستن عزیزان در پاسخ به تذکر شما عکس العمل مثبت نشون میدن

همونطوری که اشاره کردیم:

چشم میکن، باشه میکن یا سکوت میکنن ولی یه ترتیب اثری میدن

مثلاً اون خطایی که داشته میکرده از بین میبره، اون کار بدشو کم میکنه

بعضیا هستن که ببخشید میکن به شما و امثال این ها

اینا رو خیلی سریع یه مهر تاییدی پای رفتار مثبتشون بزنید

زود تشکر کنیم ازشون، درود بر شما، احسنت، آقا خدا خیرت بده

خدا خیرت بده ببخشیدا ناراحت نشدی از تذکر من که!

دست شما درد نکنه خیلی بزرگوارید، خدا عمرت بده ان شاءالله

یه تشکری، یه تحسینی که او در واقع در این عمل درست خودش

که ترتیب اثر داد و رفع منکر کرد، قُرض و محکم باشه

و از ناراحتیش هم بتونیم کم کنیم

نکته ی آخری که در این پایان فصل دوم از برنامه ی انسان مصلح

باید خدمتون عرض کنم این هست که عزیزان بدانیم:

امر به معروف و نهی از منکر، هم انجام دادش واجب،

هم احیا و ترویج و اقامش واجب!

در استفتائی که از مراجع معظم تقلید انجام دادیم، طی امسال و سال گذشته،

پاسخ های زیبایی دریافت کردیم

سوال این بود خطاب به دفاتر مراجع معظم تقلید:

که آیا امر به معروف و نهی از منکر، تبلیغ و ترویجش هم واجب؟

یا فقط تذکر دادن و انجام امر به معروف واجب؟

و اکثر قریب به اتفاق مراجع بزرگوار تقلید اینطور پاسخ دادند که:

همونطور که امر به معروف و نهی از منکر واجب هست بر همه ی مکلفین،

تبلیغ امر به معروف،

ترویج امر به معروف بین مسلمونا،

بین اون کسانی که فراموش کردن این واجبوا

یا نمی دونن این واجب رو، حواسشون نیست،

تبلیغ و ترویجش هم بین این ها واجب هست

لذا عزیزان ان شاءالله خدا ما و شما رو موید کنه و دوام توفیق عطا کنه که

هم امر به معروف و نهی از منکر رو انجام بدیم،

هم به دیگران یادآوری کنیم و بیاموزیم

و این معارفی که در دست شما هست تکثیر کنیم، به دیگران بدیم

که اون ها هم امر به معروف و نهی از منکر رو انجام بدن و احیا کنن

والسلام علیکم و رحمه الله و برکاته

برگرفته از بیانات استاد علی تقوی (مدرس برجسته حوزه و دانشگاه)

کاری از مرکز تخصصی آموزش و احیای واجب فراموش شده

سایت آمرین: www.Aamerin.ir

آدرس کانال در پیام رسان های داخلی: aamerin_ir

صفحه اینستاگرام: aamerin_ir

کانال آپارات: aamerin